

Wulfmarova rukověť správného zloděje

sepsal Wulfmare Šedoplášť

„Jakže ty by ses chtěl žít jako zloděj. Vydat se na dráhu zločinu, být před ostatními vždy o krok napřed a mít kapsy napěchované zlaťáky. Láká tě představa, že budeš okrádat bohaté kupce a vydírat místní obchodníčky? Tak ti dám jednu dobrou radu. Zapomeň na to. Na každého zkušeného zloděje, co jich na světě je, připadá nejmíň dvacet namyšlených hejsků, co mysleli, že na to mají, a teď hníjí někde ve vězení.“

Jestli jsi ale ze stejného těsta jako já, tak na mojí radu nedáš. Děláš si totiž to, co chceš ty sám, a nenecháš se nikým komandovat. Do Zapomnění se všemi riziky - peníze jsou to jediné, na čem skutečně záleží. Souhlasíš? Jestli ano, tak ti tato kniha možná pomůže poznat, co odlišuje obyčejného ubohého zlodějíčka a zločineckého génia.

Vím, co si asi myslíš. Kdo je vůbec tenhle Wulfmare? Proč si myslí, že mi může radit, jak se stát lepším zlodějem? Co z něj dělá takového odborníka? Je to prosté. Možná jsi slyšel o té odvážné krádeži v Žalovínu, při které někdo odcizil korunovační klenoty královny Barenzie. Nebo se k tobě třeba donesl příběh o tom, jak se z Bělozlaté věže ztratil Svitek Předků. Ano, je to tak... To má na svědomí autor těchto řádků. Dokázal jsem vše, co ti jen tvá představivost dokáže nabídnout, a moje truhly plné septimů jsou toho jasným důkazem. Jak jinak by si mohl bývalý zloděj dovolit vydat vlastní knihu?

Teď, když jsem získal tvou pozornost, můžeme začít se dvěma základními schopnostmi, jejichž usilovné zlepšování je pro každého skutečného zloděje nezbytné - páčení zámků a vybírání kapes. A než začneš obracet oči v sloup a znechuceně tento svazek odhodíš do kouta, rád bych ti připomněl, že nejjednodušší cestou, jak se nechat chytit, je ignorovat základy. Pakliže však tyto činnosti dokonale ovládneš, budeš se topit ve zlatě.

Vybírání kapes je jednou z nejsnadnějších činností, ale divil by ses, co všechno při něm dokáží nováčci pokazit. Je zapotřebí mít na paměti dvě základní věci. Zaprvé: musíš se dopodrobna seznámit se svým okolím a zadruhé: musíš vědět, jak postupovat. Rozhodnutí, kde a kdy budeš lovit, je stejně důležité, jako výběr cíle. Nejdřív ho chvilku pozoruj, nikdy nespíchej. Počkej, až bude někde o samotě, mimo doslech stráží - ale hlavně musíš poznat, kdy je lepší raději nechat svůj cíl jít. Vlastní bezpečí je vždy na prvním místě. Kořenů s naditými kapsami, kteří jen čekají na to, až je někdo obere, je na světě dost a dost. Co se postupu týče, s plížením začni až ve chvíli, kdy budeš bezpečně mimo zorné pole své oběti - nejlepší pozice je za ní, pokud možno co nejbliž. Moc dlouho se nerozhoduj, co vzít. Dobrý zloděj by měl zneškodnit oběť a utéct s něčím cenným za méně než pět vteřin. A na závěr nezapomeň, že když budeš tuto činnost provádět v noci, výrazně tím snížíš nebezpečí, že tě chytí. Nemáš-li na výběr a musíš někoho obrat ve dne, rozhodně to nedělej na otevřeném prostranství.

Páčení zámků je umění, jehož zvládnutí zabere celé roky. Důležité je mít na paměti, že žádné dva zámky nejsou stejné, každý se chová jinak. Budeš-li si dávat pozor a obrníš se trpělivostí, rychle zjistíš, že je to snazší, než se původně zdálo. Základem jsou vždy dobré paklíče, měj jich proto po kapsách dostatečnou zásobu. Nespíchej a zacházej s nimi jemně. Když začnou stavitka zapadávat na svá místa, ucítíš, jak se paklíč jemně chvěje; to znamená, že jsi téměř u cíle. V tu chvíli je zapotřebí zpomalit a pohybovat s paklíčem nadmíru opatrně. Pokud s ním začneš lomcovat jako stařec s petlicí od záchodu, přijdeš rychle o všechny nástroje i o svou sebeúctu. Posledním řešením, jak překonat zámek, s nímž si nedokážeš jinak poradit, je vyrazit jej násilím. Ale nezapomeň, že se to nemusí často podařit a že tím způsobíš velký hluk.

Neříkám, že když budeš používat mé techniky, měl by se z tebe stát úspěšný zloděj. Ne, já ti to plně zaručuju. A s trochou trpělivosti a velkou dávkou cviku budeš možná jednoho dne tak slavný, jako samotný Wulfmare.

Ve své další knize se soustředím na další důležitý prvek, bez kterého se neobejdeš - plížení. Dokážu ti, že stíny dokáží být stejně nebezpečnou zbraní jako dýky. Stačí jen vědět, jak je podřídit vlastní vůli.